

Nr 18.

Av herr **Lundgren** i Vendelsberg, *om skrivelse till Kungl. Maj:t*
angående undersökning för framställande av nytt, lämp-
ligt medel för denaturering av sprit.

Från olika delar av vårt land meddelas — så otroligt det än kan låta — att denaturerad sprit ganska allmänt användes såsom berusningsmedel. Den lär tyvärr icke endast i ren brist på andra spritdrycker för sådant ändamål brukas av dryckenskapens slavar, utan det säges också, att dessa ofta köpa och förtära denna vedervärdiga vara, emedan den är så lätt åtkomlig och långt billigare än brännvin eller andra spritdrycker och dessutom från deras synpunkt har den fördelen att vara så gott som rena spriten. Ja, man har med anspråk på sanning påstått, att sådana skulle finnas, som till och med föredraga den denaturerade spriten såsom berusningsmedel framför andra spritdrycker.

Dessa sorgliga förhållanden giva tillräckligt stöd åt det ofta hörda spørsmålet, huruvida icke något annat och mera effektivt denatureringsmedel skulle kunna utfinnas, ett medel, som alldeles omöjliggjorde spritens förtäring utan att försvåra den tekniska användningen av densamma.

Av läkare och kemister har uppgivits, att man i Ryssland denaturerar spriten med kräkmedel, senapsolja, kolsvavla och aldehyd, och att man i Amerika för samma ändamål använder det kraftiga kräkmedlet apomorfia (chloretum apomorphicum). Det sistnämnda medlet, som lär verka i mycken liten dos, förhindrar absolut förtärandet av den därmed bemängda rusdrycken. Man har likväl invänt dels att det vore för dyrt, dels att det skulle göra spriten mindre användbar för tekniska ändamål.

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 4 saml. 9 häft. (Nr 18—20.)

Emellertid synes det som om någonting borde göras för att få denna sak utredd och om möjligt få ett slut på de förut omnämnda missbruken av den denaturerade spriten.

Jag vågar därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om en undersökning i syfte att få framställt ett denatureringsmedel för sprit av den beskaffenhet, att det omöjliggör föräringen av därmed denaturerad sprit utan att försvåra den tekniska användningen av densamma.

Stockholm den 16 januari 1913.

Oskar Lundgren,
Vendelsberg.
